UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

tia neceſſaria, & pro ſeruitio domini ſui, uidelicet Caroli quinti Romanorum Imperatoris, tam illius curiam, quàm exercitium ſequendo tanquam milites, & Duces Cæſaris: quo fit, vt non dicatur eis cucurriſſe illud tempus anni per quod infertur tacita renunciatio, nec tempus quadriēnij, quod datur ad petendam
87 reſtitutionem, nam† tale tempus abſentię neceſſarię eſt deducendum de quadriennio, & de quolibet tempore. l. fi. C. de tempor. reſtitut. in integrum iuncta gl. in ver. continuatio, & ibi doctores, & benè facit, quod uoluit Ioan. de Imol. in c. ex parte. in 11. col. in fine uerbis. extra de feudis, ubi dicit, ꝙ tempus anni datum à iure ipſis vaſallis non currit, ſi iuſta cauſa fuerunt impediti. Et hęc ſufficiant ad demonſtrandū bonum ius dictorum dominorum Hippolyti, & Hieronymi. Laus Deo.

S V M M Æ.

1 *Feudum conceſſum pro ſe, & filijs hæredibus eſt hæreditarium, & filij admittuntur ſi ſint hęredes.*

2 *Hæredum legitimorum appellatione continentur hæredes, qui ab inteſtato ſuccedere poſſunt.*

3 *In feudo nouo locus non eſt iuri accreſcendi quoad alios agnatos, ſed ſolum quoad deſcendentes cuiuslibet vaſalli.*

4 *Feudum conceſſum pro ſe, & hæredibus legitimis dicitur conceſſum liberis, etiam nō hęredibus, & non dicitur hęreditarium, ſecus ſi pro ſe, & filijs, vel liberis hęredibus conceſſum eſſet, et num. 7.*

5 *Legitimi hęredes in feudo qui ſint, & intelligantur.*

6 *Hæres ab inteſtato in feudis quis ſit.*

7 *Legitimorum qualitas ita hæredibus, ſicut filijs conuenit, præterquàm in feudis, & vbi hęredum appellatio ſolum filios, vt filios continet.*

9 *Appellatio legitimi hæredis continet hæredem ab inteſtato etiam extraneum, & quando hoc verum ſit.*

10 *Feudum ſimpliciter conceßum nulla facta mentione filiorum, aut hęredum, in dubio ſecundum ſimplicem naturam feudi intelligitur conceſſum pro filijs, & deſcendentibus maſculis etiam non hęredibus.*

Nec eſt neceſſe, quòd à principe ſic expreſſè concedatur, nu. 13.

11 *Idem eſt in emphyteoſi eccleſię, ſecus in emphyteoſi priuati.*

12 *Pluribus in ſupplicatione, ſeu reſcripto petitis, ſi princeps ſimpliciter petitioni annuens dicat, concedimus, abſque expreſſione petitorum, quando omnia petita cenſeantur conceſſa, & quando non.*

14 *Medium ab extremis declarationem, & interpretationem recipit.*

15 *Conceſſio facta pro hæredibus in materia ſui natura non ad hæredes extraneos, ſed ad filios, & deſcendentes tantum tranſitoria cenſetur facta pro filijs, & deſcendentibus etiam non hæredibus. Secus ſi facta eſſet pro filiis, ſeu liberis hæredibus.*

16 *Feudum antiquum, & paternum non deſinit eſſe tale ex noua feudi inueſtitura, & renouatione.*

Et intelligitur renouatum ſecundum antiquam naturam feudi, numero 19.

17 *Feudum paternum, & antiquum quod ſit remisſiue.*

18 *In feudo paterno, & antiquo quando eſt in cauſa caduci, agnati proximiores deſcendentes primi recipientis tanquam ex prouidentia, & ſucceſſorio ordine ſuccedunt.*

19 *Renouatio feudi antiqui ſecundum antiquam eius naturam, & cū ſua cauſa, ſuisque iuribus facta cenſetur.*

20 *Et ex nouis conuentionibus in renouatione appoſitis non dicitur nouum feudum, nec noua emphyteoſis ad præiudicium aliorum maximè ſi pacta primæ inueſtituræ ad commodum domini alterarentur.*

21 *Feudo, aut emphyteoſi finitis propter lineam finitam, ſi dominus de nouo agnatis vltimi decedentis conceſſerit, hæc noua conceſſio, naturam prioris aſſumit.*

EPITOME.

Feudum conceſſum pro ſe, & hæredibus legitimis dr̄ conceſſum liberis, vt liberis etiam non hęredibus.

Idem eſt de feudo ſimpliciter conceſſo, nulla facta mentione de hæredibus, nec de filiis.

Feudum antiquum ob renouationem fact-
quibus de agnatione non deſinit eſſe antiqu-
ut antiquum conſideratur, & ſecundum an-
naturam feudi intelligitur conceſſum.

CONSILIVM LXIX.

POST redditum conſilium aliqua-
in dubium percepi; primum, ꝙ v-
videtur, feudum conceſſum pro ſe
redibus legitimi dici ſolum conc-
filiis ſeu liberis, etiam ſi non ſint hæredes, &
ter feudum eſſe ex prouidentia, & non hęred-
immò dicunt aduerſarij, ꝙ tale feudum dic-
quid hæreditarium, propterea quia facta fui-
1 de hæredibus, †quoniam in fortioribus term-
delicet, quando expreſſè de filiis hæredibus
mentio, cenſetur conceſſum pro filiis ita de-
ſint hæredes, & ſic hæreditarium cenſetur,
tur uoluiſſe communiter Doctores, Bart. in l.
iurandi. §. ſi liberi. ff. de operis libertornm,
habetur per Imolam, & latius per Alexandr-
quod dicitur. ff. de oerborum obligation. cu-
2 bus. Præterea † appellatione legitimorum hæ-
cōtineri uidentur ſolum illi hæredes, qui ut h-
ab inteſtato ſuccedere poſſunt l. 3. §. de illo. ff.
cio. Alexā. in l. ex facto in fine in ultima colu-
trebellianum. quamuis Cumanus ibi multum
uerit: quo fit, ut filii, ſeu liberi, qui fuerunt hæ-
etiam cum beneficio inuentarii, non poſſin-
cōtra factum defuncti, qui potuit de tali feudo
re hęreditaria diſponere, & in eo filiis, & lib-
pręiudicare per Alexandrum in conſi. 18. 19.
5. uolum. cum aliis, quæ ad propoſitum hab-
dicto meo conſilio, & per eundem Alexan-
conſil. 103. in penult. colum. in 4. uolum. ¶ S.
eſt, poſito uerum eſſe, ꝙ feudum ſic conceſſum
retur non hæreditarium, ſed ex prouidentia
in caſu noſtro feudum non fuit conceſſum pro
dibus legitimis, ſed uel ſimpliciter, ut fuit feu-
nę, quia licet in precibus petitum fuerit, conc-
ſe, & legitimis hæredibus, attamen in conceſſi-
hil dictum fuit de hæredibus, ſed ſimpliciter a-
do precibus ſupplicantium dominus conced-
xit eis concedimus, ſeu ipſos inueſtimus. Vel co-
ſio feudi facta fuit ſimpliciter pro hæredibus a-
illa adiectione legitimis, ſeu alia qualitate a-
qualis fuit conceſſio feudi Corrigię, quæ tria c-
net capita, quorum primum continet tranſla-
& dationem dignitatis comitatus, & tunc dici-
cta conceſſio illius dignitatis pro ſe, & hæredi-
gitimis, ſecundum caput continet conceſſione-
feudum dicti comitatus, & bonorum feudaliu-
tunc conceſſio dicitur facta pro hęredibus ſim-
ter, nec aliqua fit mentio in hoc caſu de legitim-
tium caput habet inſignium, & armorum conc-
nem, & tunc conceſſio facta fuit pro ſe, & hære-
legitimis. Sed nos quęrimus de ipſo feudo, ſeu
nis feudalibus, ergo conſtat, ꝙ illius conceſſio
dicitur pro hæredibus ſimpliciter ſine illa adiec-
legitimis, quia ſi dominus concedens uoluiſſet
cedere pro hæredibus cum qualitate legitimis,
de illa expreſſiſſet, ſicut in aliis capitibus expre-
ad audientiam. de decimis. l. vnica. §. ſin autem
ficientis. C. de caduc. tollendis. & argumento
rum, quæ dixit Iaſ. in l. qui filiabus. ff. de legat. 1.
hoc eſt etiam conſilium Domini Ludouici Bo-
ni inter conſi. do. Alex. num. 53. in 4. uolum. ¶ T-
3 dubium eſt ab aduerſariis propoſitum, † ꝙ feu-
Corrigiæ eſt nouum in perſona Domini Man-

&do

& do. Nicolai eius nepotis, quia ipſis fuit cõceſſum
per Federicum Romanũ Imperatorẽ, ergo morien
te do. Ioannemaria filio dicti do. Nicolai, illud non
debuit agnatis accreſcere, nec ipſi in eo ſuccedere
potuerunt, ſed ad dominum concedentẽ reuerti de
buit, ut in c. 1. de ſucceſſ. fratrum, uel de gradib. ſuc-
ceden. in feud. c. 1. de eo, qui finem fecit agna. c. 1. cũ
gl. de duob. fratri. à capi. inueſti. Bal. in l. fi. C. de ſuis,
& legitimis, Alex. in conſ. 30. in 1. uol. & in cõſi. 204.
in 2. lib. Sed illuſtres dñi Hippolitus, & Hieronymus
ſunt de deſcendentibus do. Manfredi, & ſic de agna-
tis collateralibus do. Nicolai, ergo &c. & in caſu iſto
locum ſibi non vendicat tex. in l. vnica C. ſi imperia-
lis libera. lib. x. qm̃ in feudo nouo non eſt locus iuri
accreſcendi, niſi inter deſcendentes cuiuslibet uaſal
li, vt in c. 1. de fratribus de nouo beneficio cum ibi
no. ¶ His dubitationibus propoſitis quoad primam
reſpondeo, & concludo, vt aliàs dixi in conſilio præ
cedenti, ꝙ feudum conceſſum pro ſe, & hæredibus
legitimis debet dici conceſſum liberis, ut liberis ẽt
non hæredibus, quia vbicunq; fit mentio de hæredi
bus ſine nomine collectiuo liberis, ſeu ſine hac adie
ctione filijs, & ſumus in ijs, quę ſui natura ad extra-
neos hæredes non tranſeunt, ſed ſolum ad filios, &
deſcendentes, vt eſt feudũ iuxta tex. in c. 1. de ſucceſ.
fratrũ, vel de grad. & in c. 1. de ſucceſ. feudi, & hr̃ per
gl. & doc. in c. in præſentia de prob. tũc appellatione
hæredũ veniunt filij, & deſcendẽtes maſculi ẽt ſi nõ
ſint hæredes, & cõſequenter feudũ non dr̃ eſſe quid
hæreditariũ, ſecus ſi eſſet adiectũ de filijs, ſeu de libe
ris, vt quia dictũ eſſet pro ſe, & filiis hæredibus, qm̃
vt verbum hæredibus aliquid operetur vltra nomẽ
filiis, *intelligitur* de filijs hæredibus, ut notabiliter
voluit Pau. de Caſt. in l. ex facto in fin. ff. ad treb. quẽ
refert, & ſequitur Alex. in l. quod dr̃ in 18. col. ff. de
verb. obl. ibi Pau. de Caſt. in d. l. ex facto &c. ergo idẽ
dicendũ eſt, ſi dictũ ſit pro ſe, & hęredibus legitimis
ſine illa adiectione filijs, ſeu liberis, † qm̃ hæc adie-
ctio legitimis non facit, ꝙ hęredũ appellatione in-
telligantur comprehenſi hæredes extranei in mate
ria feudali, ſed ueniunt ſolũ filij, & deſcendentes, vt
vr̃ tex. not. in c. 1. §. ſed diuerſum de alie. feudi, ibi eo
ita mortuo ſine legitimo hęrede maſculo, quod uer
bũ ita intelligendum eſt in feudis, id eſt ſine filio ma
ſculo: ex quo tex. claram habemus deciſionẽ in caſu
noſtro, ꝙ in feudis hæc uerba ſine legitimo hærede
maſculo importãt, hoc eſt ſine filio maſculo, ut ibi,
idemq; probat tex. in c. 1. de uaſallo decrepitæ æta-
tis, & in c. 1. §. cum uerò cum gl. qui feu. dare poſ. er-
go uerba illa legitimo hærede per ſe filium cõprehẽ
dunt: & quia dictum, eſt ſine legitimo hærede ma-
ſculo, filius maſculus continetur, ut ibi: Quare infer
tur, ꝙ in feudis illa uerba ſine legitimo hęrede filiũ
tantũ continent. Præterea tantum eſt dicere legiti-
mus hæres, quantum eſt dicere hæres ab inteſtato l.
3. §. de illo ff. pro ſocio cũ ſi. Sed † hæres ab inteſtato ĩ
feudis eſt filius q̃ ut filius ſuccedit, & non ut hęres, ut
in §. de his qui feudũ dare poſſunt, c. 1. de ſucc. feudi,
c. 1. de ſucceſſ. fratrum, vel de gradi. & ubiq; commu
niter oẽs feudiſtæ, ergo quando facta fuit conceſſio
pro hæredibus legitimis, intelligetur facta pro filiis,
ut filiis. ¶ Adde, ꝙ, ut dictum fuit, † in mã feudali, &
tranſitoria ſui natura ſolũ ad filios, & deſcendentes
appellatione hæredũ filij continentur ut filij, & nõ
ut hęredes, Pau. de Caſt. in d. l. ex facto in fin. uerbis,
Alex. in d. l. quod dr̃ in 18. col. ergo illa adiectio legi
timis non debet operari, vt intelligatur de filijs hæ-
redibus, ſed potius de filiis, ut filiis, † nã quãuis hæc
adiectio ꝯueniat ita hæredibus extraneis, ſicut filiis,
qm̃ filij appellantur legitimi, ſicut hæredes dicũtur

legitimi, arg. l. filium, ff. de his, qui ſunt ſui, uel alie.
iur. per Cuman. in d. l. ex facto in fi. auth quib. mod.
natu. effician. legitimi, & ff. & C. de legitimis hæredi
bus, tñ in materia, in qua appellatione hæredũ ſolũ
filij, ut filij ꝯtinentur, vt eſt in feudis, illa adiectio le-
gitimis dicetur appoſita, prout filijs conuenit, non
aũt prout hæredibus põt conuenire, quia propter ſu
biectã mãm feudorũ verba impropriantur, & intel-
liguntur, vt conueniãt materiæ, & naturæ ipſorũ feu
dorum ad tradita per oẽs, in d. l. quod dr̃, in d. l. ex fa
cto in fine, & in l. patroni cum ſimilib. ff. ad trebellia
num. ¶ Non obſtant ea quæ habentur per Alexan.
in d. l. ex facto, in fi. per tex. in d. l. 3. §. de illo. ff. pro ſo
9 cio, † ubi concludit appellatione legitimi hæredis
contineri hæredẽ ẽt extraneum, qui ab inteſtato ſuc
cedere põt ad differentiam hæredis, qui ex teſtamẽ-
to ſuccederet: quia reſpondetur, ipſum loqui rł̃r, &
non in illa materia, quæ ſui natura non eſſet ad hæ-
redes extraneos tranſitoria, vt conſtat ex tex. quẽ ip
ſe allegat in d. §. de illo, qui loquitur in materia ſo-
cietatis, quæ ſui natura eſt ad hęredes ẽt extraneos
tranſitoria, ſecus aũt dicendũ eſt in materia feudali,
quæ ſui natura eſt tranſitoria ad filios, & deſcenden-
tes, non aũt ad extraneos, vt ſupra. Præterea etiã qm̃
hæc uerba, ſi ſine hærede legitimo, ſunt appoſita in
conditione ab homine in diſpoſitione teſtamenta-
ria, dubiũ eſt maximũ, an cõprehendantur ſub iſtis
uerbis hęredes ab inteſtato, an ſolũ ex teſtamento,
an verò tantũ filij iuſtè, & legitimè nati, & de mente
Cumani vr̃ eſſe, ꝙ filii legitimè nati cõprehendan-
tur, quia hoc in ultimo loco ponit, & refert arg. not.
in l. filiũ, in fi. ff. ad trebellianũ, quamuis dicat pericu
loſum eſſe quomodocunq; ſuper hoc iudicare, ſed
quia Alexander, & Cumanus ibi loquuntur in caſu
longè diuerſo à caſu noſtro, uidelicet quando de le
gitimo hærede facta fuit mentio in conditione, nos
verò quando in diſpoſitione, ideò ea, quæ ibi dicun
tur, non aduerſantur, nec ad caſum noſtrũ faciunt.
¶ Capio ſecũdum principale dubiũ, & primo circa
feudum Roſinæ, ut dr̃, ſimpliciter conceſſum, nulla
facta mentione de hæredibus, nec de filiis, cõcludo
illud debere intelligi conceſſum pro filiis, & deſcen
10 dentibus etiam non hæredibus, † qm̃ quando feudũ
alicui ſimpliciter conceditur, nulla facta mentione
de hæredibus, aut filiis, debet intelligi conceſſum in
dubio ſecundum ſimplicem naturã feudi, uidelicet
pro filiis, & deſcendentibus maſculis, ẽt ſi hi nõ ſint
hæredes, ut eſt doctrina Baldi in indiuiduo, in c. 1.
quibus modis feudum conſtitui põt in fi. uer. & quã
uis Bal. ibi uelit idem eſſe in emphyteoſi, tñ Alex. in
d. l. quod dr̃, in 25. col. in uerſic. ſed circa hoc ſolum
approbat dictum Bal. in feudo, ſed in emphyteoſi ꝯ̃-
11 rium tenet: † item Alex. in d. l. quod dicitur, in 21.
col. idem uoluit, ꝙ etiam quando conceſſio emphy
teoſis eſt facta ſimpliciter, non facta mentione de li
beris, nec de hæredibus, intelligatur facta pro libe-
ris, & deſcendentibus ſimpliciter ẽt non hæredibus,
qñ eſſet emphyteoſis conceſſa ab eccleſia, ſecus ſi à
priuato, quia tunc intelligeretur pro hæredibus qui-
buſcunq;, nam in dubio quis cẽſetur voluiſſe acqui-
rere hęredibus ſuis l. pactũ, ff. de prob. & ita loquitur
gl. & ibi doctores in l. ſi tibi decem, §. ſi pactus, ff. de
pactis. Præterea dici põt indubitanter, feudum Ro-
ſinæ conceſſum fuiſſe pro hęredibus legitimis, pro-
12 ut petitũ fuit, & ſupplicatũ, quia † vbicũq; impetrãs
gratiã, ſeu reſcriptũ in ſupplicatione exprimit, & pe
tit plura, ſeu certo modo, & princeps ſimpł̃r annuẽs
petitioni dicat, concedimus tibi, non exprimendo
in ſignatura oĩa, quæ fuerunt petita, nec eo modo,
quo fuerunt petita, tunc videtur omnia conceſſiſſe

eo modo, quo fuerunt petita, niſi eſſent talia petita,
quę ſui nã, & regulariter de iure nõ cẽſentur ↄceſſa,
niſi à principe conceſſa fuiſſent, qa tunc non ſuffice
ret illa fuiſſe petita, niſi ẽt expreſsè fuiſſent ↄceſſa, ar
gu. l. ſi defenſor, §. q interrogatus, ff. de interr. actio.
§. præterea inſt. de inutilib. ſtipula. l. 1. §. ſi qs ita, ff. de
verb. obl. c. olim cũ gl. fi. extra de reſcri. & traditur ꝑ
Alex. in apoſt. ad Bar. in l. filiusfa. ff. de dona. & in l. fi.
C. ſi ↄ̃ ius vel vtil. pub. in apoſt. magna ad Bar. dñi de
Rota in ſua deci. 77. & in deci. 358. in nouis, & ita in-
telligatur id, quod voluit Alex. in cõſi. 94. in 2. vol. q
loquitur, prout loquũtur dñi de Rota, in d. dec. 358.
qñ plura fuiſſent petita, q̃ expreſsè de iure ſunt à prin
cipe ↄcedenda, nã ſi ſimpľr princeps dixiſſet, conce
dimus &c. tunc illa nõ dicerentur ↄceſſa, ut qñ eſſet
petitũ, ꝙ cã cõmitteretur ſine ſtrepitu, & figura iudi
cij, aut appellatione remota, q̃ ſolus princeps põt cõ
cedere, qñ hæc expreſſit, iuxta ea, q̃ habẽtur in clem.
ſæpe de verb. ſi. & per gl. in c. fi. de hæret. in 6. Abbas
in c. 1. in 1. notab. extra de reſcr. ſecus ſi aliqua plura
fuiſſent petita, q̃ neceſſario nõ erant expreſsè ↄcedẽ
da, nã ſi princeps ſimpľr dicat, ↄcedimus, tũc oĩa illa
dñr eſſe ↄceſſa, prout petita fuerũt, vt in d. c. olim cũ
13 gl. cũ ſimi. ſ̃. allega. ſed † in cõceſſione feudi non eſt
neceſſe ad hoc, ut dicatur ↄceſſum pro filijs, & deſcẽ
dentibus, ſeu ꝓ hæredib. legitimis, ꝙ expreſsè à prin
cipe concedatur, d. c. 1. §. ſi vero de his, q feudũ dare
poſſunt, & in c. 1. de ſucceſ. feud. c. 1. de duo. fratri. à
cap. inueſti. Bal. in d. c. 1. quib. mod. feud. conſt. pot.
cũ ſi. iã alle. ergo ſi hęc fuerint petita, & poſtea à prin
cipe ſimpľr facta fuerit cõceſſio, debent intelligi cõ
ceſſa, vt petitũ fuit, & præſertim hoc dicendũ eſt in
caſu noſtro, in quo ipſe princeps dixit, ꝙ annuendo
ſupplicationib. cõcedebat, & inueſtiebat, ergo appa-
ret de mẽte expreſſa principis, ꝙ voluit ↄcedere ea,
q̃ in ſupplicationib. ↄtinebãtur, alioqn verũ non eſ-
ſet, ꝙ ſupplicationibus factis annuiſſet. ¶ Quo verò
ad feudũ Corrigiæ, cõcludendũ eſt fuiſſe cõceſſum
filiis, & deſcendentibus maſculis, nõ ut hæredibus,
ſed vt filiis, & ſic ex prouidentia, qm̃ aut volumus di
cere fuiſſe ↄceſſum pro hæredib. legitimis, prout cõ
ceſſa fuerunt alia duo capita, videlicet delationis ar
morũ, ſeu inſigniũ, & dignitatis comitatus, q̃ inter-
pretatio fieri dẽt, nã ex quo caput cõtinẽs feudi con
ceſſionẽ erat poſitũ inter illa alia duo capita, ſicut il
la dñr cõceſſa pro hæredib. legitimis, & ſic pro filiis,
vt filijs, & deſcẽdẽtibus, vt ex p̃dictis, ac ẽt ex nã rei
apparet, ſequitur, ꝙ eodẽ modo dẽt dici conceſſum
14 feudũ comitatus, † qm̃ mediũ recipit declarationẽ,
& interpretationẽ ab extremis, hoc eſt à præcedẽti,
& ſeq. cap. l. 3. § filius, ff. de liber. & poſthu. l. ſi ſeruus
pluriũ, in fi. ff. de leg. 1. l. talis ſcriptura, in fi. & ibi Bar.
eo. tit. cũ ſimil. aut volumus dicere tale feudũ fuiſſe
conceſſum pro hæredibus ſimpľr ſine alia adiectio-
ne, & tunc quãuis appľone hæredũ oẽs ẽt extranei
cõtineantur l. in annalib. C. de leg. l. fi. C. de hære. in
15 ſtit. l. ſciẽdũ, ff. de uerb. ſig. cũ ſi. † tñ qñ ſumus in mã
ſui nã trãſitoria ad hæredes extraneos, ſed ad filios,
& deſcendentibus tm̃, ut ſunt feuda, tunc ↄceſſio fa-
cta pro hæredibus ſimpľr cenſetur facta pro filiis, &
deſcendentibus ẽt non hæredibus taliter, ꝙ ipſi ut fi
lij, & non ut hæredes dicuntur venire, ut notabiliter
voluit Pau. de Caſt. in d. l. ex facto, §. fin. ff. ad treb. qđ
multũ cõmẽdat, refert, & ſequitur Alex. in d. l. quod
dr̃ in 18. col. ſecus ſi cũ hoc noĩe collectiuo eſſet fa-
cta adiectio de filiis, ſeu liberis, quia tũc filij, ſeu libe
ri admitterentur ita demũ, ſi eſſent hæredes, & non
aliter, per Bar. in l. ut iuriſiurãdi, §. ſi liberi, ff. de ope
ris libertorũ, & ſic primo caſu qñ ꝓ hæredib. ſimpľr
eſſet conceſſum feudũ, nõ diceretur eſſe quid hære-
ditariũ, ſed ex prouidentia, ſecundo aũt ca[...]
filiis, & hæredibus, diceretur eſſe quid hær[...]
ergo qũocunq; cõceſſio feudi Corrigiæ c[...]
cetur eſſe feudũ nõ hæreditariũ, ſed ex prou[...]
& iõ ipſis Illuſtrib. do. Hippolyto, & Hiero[...]
derit adire, ſeu adiuiſſe hæreditatẽ paternã [...]
ficio legis, & inuentarij, ꝑ ea, q̃ in conſi. p[...]
diſcuſſa fuerunt. ¶ Quoad vltimã hæſitatio[...]
ſupponitur feudũ fuiſſe nouũ quoad Com[...]
dũ antiquũ, & Com. Nicolaũ eius nepotẽ [...]
nẽ ipſis factã à Federico Imperatore, & iõ[...]
linea p̃fati do. Nicolai per obitũ Com. Io[...]
pro illius parte non debuiſſe acqri deſcen[...]
Com. Manfredi, ſed reuerti ad dñm, ꝑ ea, q̃[...]
ta fuerunt: profectò ſi verum eſſet feudũ q[...]
fuiſſe nouũ ex renouatione ipſis facta, fort[...]
eſſe uera illa, q̃ p̃ſupponũtur per iura ſ̃. alle[...]
quia p̃ſupponitur in facto feudũ Corrigiæ, [...]
præfati de Corrigia tenent, fore antiqua, [...]
na, & ita ſemper intellexi iam diu, ac ẽt tpe[...]
Alex. de Imo. viuebat, q cõſuluit ſup ſucce[...]
ctorũ feudorũ, & ſup inueſtitura, ac renoua[...]
cta à Federico Imperatore, & ita hoc præſu[...]
facto Alex. cõſuluit in ↄſi. 29. in 5. vol. habu[...]
hæc feuda à quodã Giberto antiquiſſimo, [...]
quã à ſtipite oẽs alii de domo de Corrigia [...]
rũt, vt retuli in alio meo cõſilio, iõ motiuũ [...]
ſito factũ ab aduerſariis ceſſare vr̃: Nec ex [...]
dictis feudis fuerint renouati Comes Manf[...]
Comes Nicolaus nepos à Federico Impera[...]
tur, ꝙ dicantur quoad eos noua feuda, ſed [...]
16 antiqua quoad effectũ ſuccedendi in illis, [...]
ĩueſtitura, ſeu renouatio feudi nõ facit de[...]
feudũ antiquũ, & paternũ, c. 1. de vaſallo de[...]
Bald. in l. fin. in 2. col. C. de ſuis, & legit. &[...]
17 agna. uel filius, Ale. in ↄſi. 28. in 5. vol. † qđ [...]
dũ paternũ, & qđ antiquũ, declarat Bal. in c[...]
de his, q feu. dare poſſ. & in auth. defuncto, C[...]
tullia. & eſt bonus tex. ubi Bal. & alij in c. 1. d[...]
18 ceſ. feudi: † qđ feudũ, ſi eſſet in cã caduci, [...]
mediato feudatario pręmoriẽte non extar[...]
maſculi, tũc agnati proximiores, q eſſent de[...]
tes primi recipiẽtis, tanq̃ ex ꝓuidẽtia, & ſucc[...]
ordine ſuccedũt, Bal. in l. 2. C. de ſuis & legi[...]
th. defuncto, C. ad tertul. & in c. 1. §. & quia in[...]
19 col. de his, q feu. dare poſſ. Præterea † qñ feu[...]
quũ fuit renouatũ à dño aliqb. de agnatione[...]
intelligi, vt dicatur renouatũ, & ↄceſſum ſec[...]
antiquã nãm feudi, nec deſinit eſſe antiquũ, [...]
l. ſi mihi & Titio, & ibi Alex. & Iaſ. circa fi. ff. de[...]
obl. & Alex. in d. ↄſi. 29. in 5. vol. in 6. col. ver[...]
de quinto, & dicit Bal. in l. unica in pen. col. C[...]
petẽ. partes, ꝙ ſi dñs renouauit duos fratres, [...]
agnator de feudo paterno, vel antiquo, per h[...]
uationẽ, & per hunc nouũ ↄ̃ctũ non dr̃ ſub[...]
accreſcendi, qđ ex iure antiq feudi ↄpetere[...]
qm̃ renouatio vr̃ potius facta ad cõfirmatio[...]
ad derogationẽ, & illis de agnatione nõ põ[...]
ciũ afferre, qa renouatio vr̃, & cenſeri dẽt [...]
cũ ſua cã, ſuiſq; virib. l. ſi quis domũ, ff. loca[...]
tius ꝑ Bal. ibi, & optimè ꝑ Paulũ de Caſt. in c[...]
2. li. in 2. col. in uerſi. & ſic innuunt ſecũdũ no[...]
preſſionẽ, & ponunt moderni, uidelicet dñs [...]
ſitus in prælud. feudorũ in 6. diuiſione in ue[...]
ſtituto de aliqua inueſtitura, ꝑ Alex. in ↄſi. [...]
in 5. vol. & facit, qđ hr̃ ꝑ Bar. in d. l. qđ dr̃ in fi. [...]
de impẽſis in reb. dota. factis, Bal. in l. ẽt ff. [...]
& faciunt, q̃ habentur ꝑ Cal. in ↄſi. 11. in ti. de [...]
20 q dixit, † ꝙ ẽt ſi in renouatione fierent nou[...]
nes, nõ tñ diceretur noua emphyteoſis ad [...]

ciū aliorū, & præcipuè qñ pacta primæ īueſtituræ ad
cōmodū dñi alterarentur, vt uoluit Federicus de Se
nis in conſi.179.per Alex.in conſi.79.in 7.uol.arg.l.
2.C.de reſcind.uend.& c.cū cauſam de emp.& uēd.
1 †& ut dicit Ale. poſt Bar.in d.l.ſi mihi, & Titio in 6.
col.ſi ēt ſit finitū feudū, aut emphyteoſis, quæ habet
nām feudi, pp lineā finitā, & dñs illā de nouo agna
tis ultimi decedentis cōceſſerit, talis noua cōceſſio
nām primi feudi, ſeu primæ emphyteoſis aſſumit,
& iō inter illos duos fratres, uel agnatos, q de nouo
fuerūt īueſtiti, erit locus iuri accreſcēdi, & ſic ꝯſide
rabitur ēt tunc feudū, ut paternū, & antiquū, & cum
hoc trāſeūt doc.cōiter, ut ibi refert Alex.q id multi-
pliciter plura allegādo corroborat: & ex p̄dictis uñr
ſublatę difficultates p̄dictę, q̄ opponebātur iis, q̄ po-
ſui in p̄cedēti cōſilio, & aduerſus iura Illuſtriū dd.
Hippolyti, & Hieronymi. Suppleat nūc, ſi in aliqbus
defeci, eximius do. ipſorum aduocatus. Laus Deo.

SVMMAE.

In feudo antiquo collaterales deſcendentes ab eodem ſtipite, qui primo feudum acquiſiuit, inter ſe in infinitum ſuccedunt.

In feudo conceſſo duobus fratribus, alterò eorum ſine liberis decedēte, alter frater non ſuccedit, nec deſcendentes unius alteri ſuccedunt, & nu. 13. cum multis ſequentibus.

Et quando in feudo collaterales primi acquirentis poſſint ſibi inuicem ſuccedere, & locum inter eos habeat ius accreſcendi, et quando non, & nu. 13. cum multis ſeq.

3 *Ius accreſcendi non habet locum poſt ius quæſitum, nec in contractibus: Quod limitatur, et declaratur infra nu. 12. 24. et 25.*

4 *Feudum dicitur eſſe quidam contractus.*

5 *In feudo nouo locus non eſt iuri accreſcendi: Limitatur, & declaratur infra nu. 20. 21. & 35.*

6 *In donatione facta à principe pluribus locus eſt iuri accreſcendi, ut portio deficiēs etiam poſt ius quæſitum cęteris acquiratur; Et quid in feudo à principe conceſſo.*

L. vnica C. ſi liberal. Imper. ſocius lib. 10. an in feudo à principe conceſſo locum habeat, & nu. 23.

7 *In feudo comitatus, ſeu alterius dignitatis ius ſucceſſorium, & ius accreſcendi locum non habet: Contra nu. 14. cum ſeq.*

8 *In feudo nouo magis ſucceſſio, quam ius accreſcendi, ſeu ius ſucceſſorium datur.*

9 *L. Vnica C. ſi liber. Imper. li. 10. procedit in donatione motu proprio facta, & quid ad hoc, ut locū habeat, requiratur nu. 10.*

1 *Feudi conceſſio facta per uerba donamus, et alia merā liberalitatē continētia potius mera donatio feudi dici dēt, quā feudum ſimpliciter, & ſecundum naturam donationis eſt regulanda.*

2 *In contractibus indiuiduis ſui natura habet locum ius accreſcendi, quod dicitur potius non decreſcendi.*

Ius non decreſcendi acquiritur ex prouidentia, & in contractib. etiam locum habet.

3 *In feudis indiuiduis habet locum ius ſucceßorium, ſiue ius accreſcendi, aut potius non decreſcendi inter collaterales primi acquirentis, & tanto magis, ſi etiam feudum eſſet à principe, et ex mera liberalitate conceſſum, nu, 15. & 22.*

4 *Feudum comitatus, ſeu alterius dignitatis de iure dicitur eſſentialiter indiuiduum, quamuis quoad exercitium, & de facto diuidi poſſit.*

6 *Feudum Imperiale ſui natura indiuiduum, & ex donatione principis proueniens accreſcit non ex prouiſione hominis, ſed ex prouidentia legis, etiam ſi ij, quibus accreſcit, nō ſint hæredes.*

7 *Largitas Imperialis fauorabilis eſt, & extendenda.*

8 *In feudo Imperiali ſiue ſit diuiduum, ſiue indiuiduum, locus eſt iuri accreſcendi, ſiue iuri ſucceſſorio etiam poſt ius quæſitum.*

9 *In materia feudali ſeruandum eſt ius commune, quando non reperitur aliquid iure feudi expreſſè deciſum.*

0 *In feudo nouo non habere locum ius accreſcendi non procedit in feudo Imperiali, & indiuiduo, vel conceſſo titulo donationis, & nu. 21. & 35.*

1 *In feudis non admitti ius accreſcendi quibus in caſibus uerum ſit, & in quibus non.*

23 *Extenſio de cauſa ad caſum in exorbitantibus ex identitate, & ſimilitudine rationis fieri poteſt.*

24 *In feudis, quando locum habet ius accreſcendi, habet locum etiā poſt ius acquiſitum, & nu. ſeq.*

25 *Iuri non decreſcendi locus eße poteſt poſt ius quæſitum.*

26 *Motus proprius, & quid motu proprio conceſſum eſſe ex pluribus coniecturis, & ex uerbis narratiuis principis concedentis colligi, & præſumi poteſt, & expreſſus ſaltem uerbis generalibus operatur, ac ſi ſpecialiter eſſet expreſſus, nu. ſeq.*

27 *Expreſſum quid verbis generalibus dici, & effectum caſus expreſſi ſpecialiter operari poteſt.*

28 *Motus proprius quando ſingulariter, & ſpecialiter expreſſus eſſe debeat, & quando ſatis ſit, quòd ex coniecturis, & uerbis generalibus collegiatur.*

29 *Literæ gratioſæ ad beneficia ſunt ambitioſæ, & ideo odioſæ, & ſtrictè intelligendæ, & quare in eis motus proprius ſingulariter expreſſus requiratur nu. 31.*

30 *Liberalitas, donatio, & beneficium principis ſunt latiſſimè interpretanda, ut ſub verbis id etiam comprehendatur, quod aliàs verbis eſſet exprimendum.*

32 *Verba prægnantia, ſæpiusq́; repetita, & geminata proprium animum, motumq́; principis oſtendunt.*

33 *Motus proprij uim habet ſecunda iuſſio principis.*

34 *Sine hærede in materia feudali dicitur decedere, qui ſine filijs maſculis decedit.*

36 *Feudum vbicunq; eſt antiquum, uel ex prouidentia, non autem hæreditarium, factum patris renunciantis, aut tranſigentis, etiam accedente conſenſu Imperiali, non poteſt filijs, & deſcendentibus ſuis præiudicare, quamuis pater etiam pro hæredibus promittat non contrauenire.*

37 *Tranſactio, ſeu renunciatio facta etiam de conſenſu domini ſuper feudo non nocet filijs, & deſcendentibus, quibus feudum ex prouidentia debetur, & ad quod ipſi vt liberi ſunt vocati, & nu. 44. & 45.*

38 *Idem eſt in feudo hæreditario, quod ſit antiquum à progenitorib. acquiſitum, vt ceſſio, ſeu tranſactio paterna ſuper illo facta filijs, & deſcendentibus etiam hæredibus non noceant, etiam in vita patris, ſi ab alijs bonis allodialibus paternis abſtineant, & nu. 44. & 45.*

39 *Feudum antiquum deſcendentes habent non à patre, ſed à genere, & progenitoribus, qui illud acquiſiuerunt.*

40 *Pater filios ſuos hęredes beneficio legis fraudare non poteſt.*

41 *Filius hæres patris quando contra factum patris poſſit uenire.*

42 *Pater in feudo, quod ad ipſum ex prouidentia legisq́; prouiſione peruenit, non poteſt filijs ſuis etiam hæredibus cum beneficio inuentarij præiudicare, niſi quatenus vires hæreditariæ ſe extendunt.*

43 *Ius accreſcendi eſt prouiſio legis, & non hominis.*

44 *Pater arrogatur poteſt filio arrogato in quarta ſibi debita ſubſtituere pupillariter, ſed non per fideicommiſſum.*

45 *In feudo antiquo pater non poteſt filijs etiam hæredibus præiudicare, niſi quando uni ex filijs relinqueret, uel ad illius fauorem aliter diſponeret.*

46 *Alex. in conſi. xiij. lib. 5. loquens de renunciatione, ſeu tranſactione facta ſuper feudo declaratur.*

47 *Alex. in d. conſi. xiij. volens feudum receptum pro ſe, & hæredibus maſculis dici quid hæreditarium, & non tranſire ad filios, niſi ſint hæredes, reprehenditur.*

48 *Tranſactio, & renunciatio facta à veſallo etiam pro hæredibus ſuis, de quibus hæredibus intelligatur, & quomodo illa uerba pro hæredibus ſuis ſint interpretanda.*

49 *Fideicommiſſo reciproco propter ęqualitatem ſeruādam cenſetur per diuiſionem renunciatum, ſecus, ſi inæqualitas reſultaret.*

50 *Renunciatio, ſeu tranſactio ſuper feudo facta à vaſallis in manib. domini non ſolum de iure, quod ipſi tunc habebant, ſed etiam, quod in futurum habere poſſent, ipſis etiam quoad ius futurum, quod poterat quomodocunq; competere, præindicat.*

51 *Et illo, cui feudum ex huiuſmodi tranſactione, ſeu renunciatione fuit acquiſitum, decedente ſine liberis, quis ad feudum admittatur, & nu. 53.*

52 *Collaterales in pari gradu ſimul in capita, & non in ſtirpes admittuntur*